

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Τις τελευταίες μέρες ξ-
τυχε νὰ κουβεντιάσουμε μέ
μερικές τελειόφοιτες τοῦ
Γυμνασίου, κι' ἡ κουβέντα
αὐτὴ μᾶς ἔφερε πολλές
σκέψεις.

—Τελειώνεις φέτος, ἔ;

—Ναί;

—Ἔ, τί σκέφτεσαι νὰ
κάνεις;

—Θὰ σπουδάσω!

—Καί τί θὰ σπουδάσεις;

—Χμ... δέν ξέρω ἀκόμη,
δέν εἶμαι σίγουρη...

—Δέν ξέρεις ἀκόμη; Μὰ
μόλις σοῦ μένουν δυὸ μῆ-
νες σχολεῖο.

—Νά, ἔχω κλίση στὴ
φυσικὴ (ἢ στὰ μαθηματι-
κά, ἢ στὴν ἱστορία) ἀλλὰ
δέν ξέρω ἀκόμη τί νὰ
σπουδάσω. Δέν θέλω νὰ
ξοδέψω πολὺν καιρὸ στὶς
σπουδές, οὔτε καὶ πολλὰ..
χρήματα.

—Θέλεις πραγματικὰ νὰ
σπουδάσεις;

—Καί βέβαια θέλω! Ὁ-
λη ἡ τάξη μου θὰ σπου-
δάσει...

Ἡ φράση «ὅλη ἡ τά-
ξη μου θὰ σπουδάσει» φέρ-
νει στὸ μυαλὸ μου μιὰ ἀ-
νάλογη φράση, τῶν δικῶν
μας μαθητικῶν χρόνων.

«Ὁλη ἡ τάξη μου θὰ
πάει ἐκδρομὴ» ἢ «ὅλη ἡ
τάξη μου θὰ πάει σινεμά,
θέλω νὰ πάω κι' ἐγώ».

Δέν λέμε, θαυμάσια ἢ
ἔφεση τῶν παιδιῶν μας
γιὰ ἀνώτερες σπουδές.
Θαυμάσια κι' ἡ κατανόηση
τῶν γονιῶν, μιὰ κατανόη-
ση ποὺ φτάνει συχνὰ στὰ
ὅρια τῆς θυσίας («θὰ πει-
νάσω ἀλλὰ θὰ σπουδάσω
τὸ παιδί μου»).

Ἄς μᾶς ἐπιτραπεῖ ὁ-
μως, σὰν ἀντικειμενικοὶ
παρατηρητές, νὰ κρούσου-
με τὸν κώδωνα μιᾶς πιὸ
ρεαλιστικῆς ἀντιμετώπισης
τοῦ θέματος.

Ἄς μᾶς ἐπι-
τραπεῖ νὰ στρέψουμε τὴν
προσοχὴ πρὸς τοὺς ἑκα-
τοντάδες ἀνεργούς ἐπιστή-
μονες, πού, ὕστερα ἀπὸ
τεράστιους κόπους (συχνὰ
ὑπεράνω τῶν δυνάμεων
τους) καὶ τεράστια ἔξο-
δα, ἔρχονται πίσω κι' ἀ-
ναγκάζονται νὰ συμβιβα-
σθοῦν δεχόμενοι ὄρους ἐρ-
γασίας καὶ μισθοὺς ὁμοί-
ους μέ ἐκείνους τῶν μὴ
ἐπιστημόνων.

Ἄς μᾶς ἐπιτραπεῖ νὰ
στρέψουμε καὶ κάπως πιὸ
αὐστηρὰ ἓνα ἐρωτηματικὸ
πρὸς τὴ μεριά τῆς Παι-
δείας καὶ τῶν ἐκπαιδευτι-
κῶν μας, καὶ νὰ ρωτήσου-
με:

—Μέ ποιὸ τρόπο κατατο-
πίζονται τὰ παιδιά γιὰ
τὸν δρόμο ποὺ θ' ἀκολου-
θήσουν; Μέ ποιὸ τρόπο ἀ-
νακαλύπτονται τὰ ταλέντα
ἢ οἱ ἀδυναμίες τους, μέ
ποιὸ τρόπο τοὺς ὑποδει-
κνύονται οἱ δυσκολίες, τὰ
λογῆς λογιῶν προβλήμα-
τα; Μέ βάση ποιὸ πρό-
γραμμα ἡ Παιδεία μας
στέλλει κατὰ μπουλούκια
τοὺς νεαροὺς καὶ τίς νεα-
ρές ἀποφοίτους στὰ Πανε-
πιστήμια, μέ βάση πιὸ
πρόγραμμα τοὺς προετοι-
μάζει γιὰ μελλοντικούς
χρήσιμους πολίτες;

Κάτι εἶχε λεχθεῖ κάπο-
τε γιὰ κάποια ἐπιτροπὴ ἐ-
παγγελματικῶν προσανα-
τολισμοῦ. Ὑπάρχει ἢ θρί-
σκεται μόνο στὰ χαρτιά;

Γιατί τὸ πρόβλημα ποὺ
ἀντιμετωπίζει ὁ τόπος μας
καὶ ποὺ θὰ ἀντιμετωπίσει
πιρ ἔντονα στὸ ἄμεσο μέλ-
λον δέν θρίσκεται δυστυ-
χῶς καθόλου στὰ χαρτιά.

ΓΛΑΥΚΗ